

[Ministeren for offentlige arbejder.]

at nedlægge netop dette trinbræt. Jeg tror, vi har nedlagt et halvt hundrede stykker igennem de senere år, men når man ved, hvor vanskeligt det er — og det ved jeg bedst, som har tingene inde på livet — stiller man sig noget skeptisk over for, at der kan komme noget ud af på ny at drøfte nedlæggelsen af sidelinjer. Men som sagt: jeg vil altid være parat til at drøfte spørgsmålet, og jeg tænker også, statsbanerne efterhånden vil komme med nogle forslag i den retning.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på spørgsmålet om Store-Bæltstaksternerne, og det har jeg for så vidt svaret på. Det ærede medlem var ligeledes inde på spørgsmålet om månedskort, og også andre ærede ordførere har været inde på det spørgsmål. Der er det særlige, som den ærede socialdemokratiske ordfører sagde, at disse kort er kommet ud af niveau i forhold til taksterne på de almindelige billetter. Det hjælper ikke noget, hvis man skal drive en forretning forretningsmæssigt, at man hele tiden lader et bestemt område ligge og lader det komme ud af niveau. Det er i hvert fald en forkert måde at drive forretning på. Der er i forvejen meget store fordele ved at have månedskort. Hvis en mand eller kvinde, der bor i Klampenborg og rejser ind til København hver dag, løser månedskort, koster det 29 kr. 50 øre. Hvis de skal tage rejsen frem og tilbage til almindelig billetpris, vil det koste 60 kr. Tager de bare ind og ud 2 gange om dagen, og det er der masser der gør — de tager ind om morgenen og hjem om eftermiddagen og ind igen om aftenen — så er de oppe på 120 kr. i forhold til en pris for månedskort på 29 kr. 50 øre. Der er altså i forvejen meget store fordele forbundet med et månedskort, og det bliver endnu mere udpræget, hvis man kommer længere væk. Bor man f. eks. i Helsingør og tager et månedskort, så er fordelene meget større, end den er på de korte afstande. Det er det, der ligger bag ønsket om en forhøjelse på 20 pct. for månedskort i modsætning til 10 pct. for de almindelige billetter.

Ja, jeg tror, at jeg stort set har været igennem det, der er sagt vedrørende ændringerne i statsbaneloven, og jeg vil gerne til slut sige, at når jeg fremsætter et lov-

forslag om forhøjelser, er det for den sags skyld ikke sådan, at jeg absolut skal have alle sætterne gennemført, som de er forelagt, der vil fra min side altid være forhandlingsvilje. Det afgørende for mig er at få den sum, vi stiler imod, altså de ca. 40 mill. kr.

Hvad angår lovforslaget om ændringer i postloven, må jeg sige, at jeg har sjældent oplevet noget, der i den grad kunne sætte, jeg vil ikke sige sindene, men i hvert fald pennene i bevægelse, som spørgsmålet om avisporto. Jeg tænker på alt det, der er skrevet i aviserne. Nu er pressen jo en magt, det er der mange, der har sagt, og pressen har også visse forbindelseslinjer her i tinget. Jeg tænker ikke specielt på den ærede ordfører for venstre; der er også mange andre herinde, der på en eller anden måde har en tilknytning til pressen. Derfor er der måske ikke noget at sige til, at bølgerne går lidt højt, når det drejer sig om postloven og avisporto. Det har vi erfaret før, sådan som den ærede ordfører for venstre gav udtryk for med sin ganske vist korte historiske udredning, der gik fra 1956 frem til i dag.

Jeg vil gerne fremhæve, at det afgørende for mig i denne sag er den rent saglige vurdering af, hvorvidt postvæsenet får den pris, det koster at bringe aviser og ugeblade ud, og jeg tror ikke, venstres ærede ordfører — selv om han havde mange saglige argumenter at føre i marken — når vi skal drøfte sagen i udvalget, vil kunne bestride, at det, der i virkeligheden finder sted, er, at staten yder et væsentligt tilskud til de aviser, der bliver bragt ud med posten. Jeg betænker mig i hvert fald ikke på at sige, at når Jyllands-Posten har opgjort sine merudgifter til ca. 1 mill. kr. — det passer nu vist ikke helt, det ligger nok i underkanten af millionen — så er det i virkeligheden mere end 1 mill. kr., Jyllands-Posten i øjeblikket får i statstilskud, hvis man på rent saglig vis skal gøre op, hvad det koster postvæsenet at bringe aviserne ud. Nu er spørgsmålet om aviser og ugeblade slet ikke det store problem, man vil gøre det til. Det andrager i den samlede omsætning for postvæsenet, jeg understreger postvæsenet, ikke for telegrafvæsenet, ca. 8 pct. af den samlede omsætning, altså en meget lille del af den samlede omsætning,